

Szegedi Ítéltábla
Bhar.I.123/2022/15.

A Szegedi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság a Szegeden, 2022. május 11. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

A csalás vétsége és más bűncselekmények miatt vádlott1 neve és társai ellen indult büntetőügyben a Szegedi Törvényszék 2021. szeptember 6. napján kihirdetett 3.Bf.131/2021/6. számú ítéletét *megváltoztatja* az alábbiak szerint:

vádlott1 neve I. rendű vádlott vagyon elleni bűncselekményeit 1340 rb. csalás vétségének [1978. évi IV. törvény 318. § (1) bekezdés, (2) bekezdés 2. fordulat c) pont] és csalás büntettének [1978. évi IV. törvény 318. § (1) bekezdés, (2) bekezdés c) pont, (4) bekezdés b) pont],

vádlott2 neve II. rendű és vádlott3 neve III. rendű vádlott cselekményeit 1340 rb. bűnsegédként elkövetett csalás vétségének [1978. évi IV. törvény 318. § (1) bekezdés, (2) bekezdés 2. fordulat c) pont] minősíti.

A vádlottakkal szemben a pénzbüntetés kiszabását mellőzi, őket megrovásban részesíti.

A vádlottak által egyetemlegesen fizetendő bűnügyi költség összege helyesen 300.533,- (háromszázezer-ötszázharminchárom) forint, míg 767.080,- (hétsházhatvanhétézer-nyolcvan) forint bűnügyi költséget az állam visel.

Egyebekben a másodfokú ítéletet helybenhagyja.

Megállapítja, hogy vádlott1 neve I. rendű vádlott lakcíme: vádlott1 lakcíme vádlott3 neve III. rendű vádlott személyi azonosító igazolványának száma: vádlott3 személyazonosító igazolványának száma.

Kötelezi vádlott¹ neve I. rendű vádlottat 36.000,- (harminchatezer) forint, vádlott³ neve III. rendű vádlottat 36.000,- (harminchatezer) forint harmadfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség megfizetésére az államnak a Szegedi Törvényszék Gazdasági Hivatalának felhívása szerint.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] A Szegedi Járásbíróság a 2019. december 16. napján kihirdetett 22.B.178/2018/40. számú ítéletével vádlott¹ neve I. rendű vádlottat 276 rendbeli sikkasztás vétsége [1978. évi IV. törvény 317. § (1) bekezdés, (2) bekezdés c) pont], számvitel rendje megsértésének büntette [1978. évi IV. törvény 289. § (1) bekezdés a) és b) pont] miatt megrovásban részesítette.

[2] A bíróság az I. rendű vádlottat az ellene 1070 rendbeli tártstettségben elkövetett csalás vétsége [1978. évi IV. törvény 318. § (1) bekezdés, (2) bekezdés 2. fordulat c) pont], tártstettségben elkövetett csalás büntette [1978. évi IV. törvény 318. § (1) bekezdés, (2) bekezdés c) pont, (4) bekezdés b) pont] miatt emelt vád alól;

[3] vádlott² neve II. rendű vádlottat az ellene 1346 rendbeli tártstettségben elkövetett csalás vétsége [1978. évi IV. törvény 318. § (1) bekezdés, (2) bekezdés 2. fordulat c) pont], tártstettségben elkövetett csalás büntette [1978. évi IV. törvény 318. § (1) bekezdés, (2) bekezdés c) pont, (4) bekezdés b) pont] miatt emelt vád alól;

[4] vádlott³ neve III. rendű vádlottat az ellene 1346 rendbeli bűnsegédként elkövetett csalás vétsége [1978. évi IV. törvény 318. § (1) bekezdés, (2) bekezdés 2. fordulat c) pont], bűnsegédként elkövetett csalás büntette [1978. évi IV. törvény 318. § (1) bekezdés, (2) bekezdés c) pont, (4) bekezdés b) pont] miatt emelt vád alól felmentette.

[5] Az jogi személy neve vonatkozásában 195.415,- forint erejéig vagyonekbeosztást rendelt el.

[6] Rendelkezett a bűnjelekről, hetvenhat magánfél polgári jogi igényének érvényesítését egyéb törvényes útra utasította.

[7] Az eljárás során felmerült bűnügyi költségből vádlott¹ neve I. rendű vádlottat 54.100,- forint megfizetésére kötelezte, míg 1.005.166,- forintról megállapította, hogy azt az állam viseli.

[8] Az elsőfokú ítélettel szemben az ügyészség jelentett be fellebbezést az I., II. és III. rendű vádlottak terhére az ítélet megalapozatlansága, az I. rendű vádlott vonatkozásában a 276 rendbeli cselekmény téves minősítése, valamint I., II., III. rendű vádlottak felmentése miatt I., II., III. rendű vádlottak vád szerinti bűncselekményekben bűnösségének kimondása, az I. rendű vádlott 276 rendbeli cselekménye vonatkozásában a helyes jogi minősítés, I. rendű vádlottal szemben próbaidőre felfüggesztett börtön fokozatú, II., III. rendű vádlottal szemben próbaidőre felfüggesztett fogház fokozatú szabadságvesztés kiszabása érdekében.

[9] A járási ügyészség a fellebbezését az írásban indokolt fellebbezésben eltérő tartalommal fenntartva az elsőfokú ítélet teljes megalapozatlansága miatt annak hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását indítványozta.

[10] A Csongrád-Csanád Megyei Főügyészség 6.B.1539/2010/38. szám alatt az ügyészi fellebbezést módosított tartalommal tartotta fenn, az elsőfokú ítélet részbeni megalapozatlanságára [Be. 592. § (2) bekezdés a), c), d) pont hivatkozott. Indítványozta, hogy a másodfokú bíróság eltérő tényállást állapítson meg az ügyiratok és ténybeli következtetés alapján, és vádlott1 neve I. rendű vádlott bűnösségét 1041 rendbeli társtetteségben elkövetett csalás vétségében [Btk. 373. § (1) bekezdés, (2) bekezdés b) pont bc) alpont],

[11] vádlott2 neve II. rendű és vádlott3 neve III. rendű vádlott bűnösségét 1041 rendbeli bűnsegédként elkövetett csalás vétségében [Btk. 373. § (1) bekezdés, (2) bekezdés b) pont bc) alpont] állapítsa meg, az jogi személy neve vonatkozásában elrendelt vagyonek Kobzást mellőzze, kötelezze I., II., III. rendű vádlottakat 1.063.893,- forint bűnügyi költség megfizetésére, egyebekben az elsőfokú ítéletet hagyja helyben.

[12] A megyei főügyészség utalt arra, hogy az elsőfokú ítélet tényállása hiányos, valamint az elsőfokú bíróság tévesen vont következtetést arra, hogy a vádlottak igyekeztek mindent megtenni annak érdekében, hogy a program működjön, a vádlottaknak nem állt szándékában a regisztráló és kártyadíjat befizetőket tévedésbe ejteni, illetőleg a jogtalan hasznoszerzés sem, így bűncselekményt nem valósítottak meg. A megyei főügyészség az egyes bizonyítási eszközökre utalva megjelölte, hogy mely tények megállapítását mulasztotta el az elsőfokú bíróság, mely tényekből mely tényre történő további következtetést mulasztotta el. E körben részletes indítványt tett a tényállás kiegészítésére, helyesbítésére.

[13] A büntetés kiszabása körében enyhítő körülményként indítványozta értékelni mind a három vádlott esetében a büntetlen előéletet, a jelentős időmúlást, az eljárás elhúzódását, vádlott2 neve II. és vádlott3 neve III. rendű vádlott esetében a bűnsegédi magatartást, és súlyosító körülményként a többszörös halmazatot mindhárom vádlott esetében. Mindezekre figyelemmel pénzbüntetés kiszabását indítványozta.

[14] A fellebbezési nyilvános ülésen a megyei főügyészség képviselője az írásbeli indokolást akként módosította, hogy indítványozta, hogy a másodfokú bíróság vádlott1 neve I. és vádlott2 neve II. rendű vádlott bűnösségét 1341 rendbeli társtettesként elkövetett csalás vétségében [Btk. 373. § (1) bekezdés, (2) bekezdés b) pont bc) alpont], vádlott3 neve III. rendű vádlott bűnösségét 1341 rendbeli bűnsegédként elkövetett csalás vétségében [Btk. 373. § (1) bekezdés, (2) bekezdés b) pont bc) alpont] állapítsa meg.

[15] vádlott1 neve I. rendű vádlott a fellebbezési nyilvános ülésen ártatlanságát hangoztatta és felmentését indítványozta.

[16] vádlott2 neve II. rendű vádlott védője elsődlegesen az elsőfokú ítélet helybenhagyását, másodlagosan bűnösség megállapítása esetére a II. rendű vádlott cselekményének bűnsegédi magatartásként történő értékelését indítványozta.

[17] vádlott3 neve III. rendű vádlott írásban az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta.

[18] A Szegedi Törvényszék a 2021. szeptember 6 napján kihirdetett 3.Bf.131/2021/6. számú ítéletével az elsőfokú ítéletet megváltoztatta:

[19] vádlott1 neve I. rendű vádlott bűnösségét 1065 rendbeli – melyből 1064 rendbeli társtettesként elkövetett – csalás vétségében [Btk. 373. § (1) bekezdés, (2) bekezdés b) pont bc) alpont] is megállapította.

[20] Az I. rendű vádlott terhére megállapított és 276 rendbeli sikkasztás vétségeként [1978. évi IV. törvény 317. § (1) bekezdés, (2) bekezdés c) pont] értékelt bűncselekményeket 276 rendbeli társtettesként elkövetett csalás vétségének [Btk. 373. § (1) bekezdés, (2) bekezdés b) pont bc) alpont] minősítette.

[21] vádlott2 neve II. rendű vádlottat bűnösnek mondta ki 1340 rendbeli társtettesként elkövetett csalás vétségében [Btk. 373. § (1) bekezdés, (2) bekezdés b) pont bc) alpont].

[22] A 7 rendbeli társtettesként elkövetett csalás vétsége [Btk. 373. § (1) bekezdés, (2) bekezdés b) pont bc) alpont] miatt emelt vád alól felmentette.

[23] vádlott3 neve III. rendű vádlottat bűnösnek mondta ki 1340 rendbeli bűnsegédként elkövetett csalás vétségében [Btk. 373. § (1) bekezdés, (2) bekezdés b) pont bc) alpont].

[24] A 7 rendbeli bűnsegédként elkövetett csalás vétsége [Btk. 373. § (1) bekezdés, (2) bekezdés b) pont bc) alpont] miatt emelt vád alól felmentette.

[25] Ezért halmazati büntetésül vádlott1 neve I. és vádlott2 neve II. rendű vádlottakat egyezően 250 napi tétel, míg vádlott3 neve III. rendű vádlottat 100 napi tétel pénzbüntetésre ítélte. A pénzbüntetés egy napi tételének összegét I., II., III. rendű vádlottak vonatkozásában egyezően 1.000,- forintban állapította meg.

[26] Az így kiszabott vádlott1 neve I. és vádlott2 neve II. rendű vádlott tekintetében összesen 250.000,- forint, míg vádlott3 neve III. rendű vádlott vonatkozásában összesen 100.000,- forint pénzbüntetést meg nem fizetése esetén fogház fokozatban végrehajtandó szabadságvesztésre rendelte átváltoztatni.

[27] Az jogi személy neve vonatkozásában elrendelt vagyonekobzást mellőzte.

[28] Kötelezte I., II., III. rendű vádlottakat egyetemlegesen 1.059.266,- forint bűnügyi költség megfizetésére. Egyebekben pedig az elsőfokú ítéletet helybenhagyta.

[29] A másodfokú bíróság ítéletével szemben fellebbezést jelentettek be:

[30] vádlott1 neve I. rendű vádlott felmentés,

[31] vádlott2 neve II. rendű vádlott védője felmentés,

[32] vádlott3 neve III. rendű vádlott ok és cél megjelölése nélkül, de tartalmát tekintve felmentés érdekében.

[33] A Szegedi Fellebbviteli Főügyészség Bf.323/2021/4. szám alatt indítványozta, hogy az ítéletábra a másodfokú ítéletet a Be. 618. § (1), (2), (3) bekezdése alapján bírálja felül az azt megelőző első- és másodfokú eljárással együtt azzal, hogy a megismételt eljárás során az első- és másodfokú bíróság az eljárást a perrendi szabályok betartásával, hatályon kívül helyezést eredményező eljárási szabálysértés nélkül folytatta le.

[34] Indítványozta, hogy az ítéletábra a másodfokú ítéletet változtassa meg, vádlott1 neve I. rendű vádlott gazdálkodás rendjét sértő bűncselekményét számvitel rendje megsértése büntettként [Btk. 403. § (1) bekezdés a) és b) pont] minősítse, egyebekben a másodfokú ítéletet hagyja helyben.

[35] vádlott2 neve II. rendű vádlott védője a fellebbezés írásbeli indokolásában hivatkozott arra, hogy a II. rendű vádlott nem követett el bűncselekményt, őt nem vezette haszonszerzési célzat, ő maga mindent megtett annak érdekében, hogy a tagoknak kihirdetett vásárlói csoport megfelelően működjön, senkit nem tévesztett meg annál is inkább, mert a II. rendű vádlotról a sértetteknek tudomása sem lehetett, a rendszert az I. rendű vádlott által vezetett alapítvány működtette.

[36] Ugyanakkor az I. rendű vádlott célja az egyesület további működtetése, a labdarugó utánpótlás fenntartása volt. Ez a cél nem tekinthető büntetőjogi szempontból jogtalan haszonszerzési célnak, mindezek alapján a II. rendű vádlott felmentését indítványozta.

[37] Az I. rendű vádlott fellebbezése írásbeli indokolásában kérte felmentését, e körben ártatlanságát hangoztatta. Utalt az eljárás rendkívüli elhúzódására, vitatta a vádat akként, hogy számára nem derült ki, hogy az ügyészség milyen alapon állapította meg, hogy ki a sértett és ki nem.

[38] Kifogásolta a szakértelemmel nem rendelkező médiaszakértő kirendelését az MLM rendszert illetően, és a részükre megállapított szakértői díj összegét és kifizetését egyaránt.

[39] Utalt arra, hogy az a megállapítás, mely szerint a program hírleveleivel félrevezették a regisztrálókat, nem felel meg a valóságnak, továbbá nem állították, hogy a vállalkozás működik és sikeres. Kérte felmentését, valamint a bűnügyi költség megfizetésére kötelezésének mellőzését.

[40] vádlott3 neve III. rendű vádlott védője a III. rendű vádlott fellebbezését illetően írásban elsődlegesen a III. rendű vádlott felmentését, bűnösség megállapítása esetére megrovás alkalmazását, valamint a bűnügyi költség vonatkozásában az egyetemleges kötelezés mellőzését indítványozta.

[41] A fellebbezési nyilvános ülésen a fellebbviteli főügyészség, valamint a II. rendű vádlott, illetőleg a III. rendű vádlott védője az írásbelivel egyező nyilatkozatot tettek. A II. rendű vádlott védője elsődlegesen a II. rendű vádlott felmentését, másodlagosan bűnösség megállapítása esetére kérte cselekményeinek bűnszegdként elkövetettkénti minősítését.

[42] vádlott1 neve I. rendű vádlott a fellebbezési nyilvános ülésen továbbra is ártatlanságát hangoztatta azzal, hogy senkit nem kívántak becsapni, csupán egy sportegyesületet akartak így támogatni. Kérte a felmentését.

[43] vádlott3 neve III. rendű vádlott bűncselekmény hiányában kérte felmentését, hangsúlyozta, hogy neki az ügghöz semmi köze.

[44] Az ítéltábla a fellebbezéseket nem ítélte alaposnak.

[45] A harmadfokú bíróság a másodfokú ítéletet és az azt megelőző első- és másodfokú eljárást a 2017. évi XC. törvény (Be.) 618. § (1), (2) és (3) bekezdése alapján bírálta felül.

[46] A másodfokú ítéletnek a felmentő rendelkezései nem voltak felülbírálhatók a Be. 618. § (4) bekezdése alapján, hiszen azokkal szemben senki nem jelentett be fellebbezést, azok másodfokon jogerőre emelkedtek.

[47] E rendelkezésekkel összefüggésben megjegyzi az ítéltábla, hogy azok szükségtelenek voltak. A másodfokú bíróság ítéletével valamennyi a vádlottak terhére rótt cselekményt elbírált, az irányadó tényállást alapul véve a több rendbeliség pedig – a járási ügyészség fellebbezése szerint 1346 rendbeli cselekményről volt szó – az eltérő minősítés eredménye volt, tehát a felmentő rendelkezés szükségtelen.

[48] A harmadfokú bíróság megállapította, hogy az első- és másodfokú bíróság eljárása során olyan eljárási szabálysértés nem történt, ami az első- vagy a másodfokú ítélet hatályon kívül helyezését eredményezte volna.

[49] Az elsőfokú eljárásban az ügyészség indítványozta – 22.B.178/2018/32. számú jegyzőkönyv 39. oldal – szakértő1 neve és szakértő2 neve szakértők megidézését és meghallgatását, mely indítványnak az elsőfokú bíróság a Be. 530. § (2) bekezdés b) pontja

ellenére nem tett eleget. Ugyanakkor ezen eljárási szabálysértésnek az ügy érdemére nem volt lényeges kihatása, ezért az ítéltábla csak annak megállapítására szorítkozott.

[50] Ami a másodfokú ítélet megalapozottságát illeti, a másodfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy az elsőfokú bíróság a megismételt eljárásban a bizonyítást teljeskörűen lefolytatta.

[51] Tévesen hivatkozott azonban arra, hogy az elsőfokú bíróság nem értékelte tanú1 neve tanú vallomását és a hírlevelek egy részét.

[52] Ezeket a bizonyítékokat az elsőfokú ítélet indokolásából kitűnően értékelte a járásbíróság és elfogadta a tényállás alapjául.

[53] Az elsőfokú bíróság a tényállást hiányosan állapította meg, ahogy ezt a másodfokú bíróság is rögzítette ([16] bekezdés), és azt a törvényszék iratszerűen egészítette ki a [19] – [30] bekezdésben foglaltak szerint.

[54] A [28] bekezdés egy értelemzavaró elírást tartalmazott, melyet az ítéltábla a Be. 619. § (3) bekezdése alapján akként helyesbített, hogy az ott írt hírlevélben a vádlottak az érdeklődőket tájékoztatták (nem a vádlottakat).

[55] A törvényszék felrótta, hogy az elsőfokú bíróság nem értékelte a program megnevezése működési feltételeire vonatkozó bizonyítékok körében a szakértői véleményt.

[56] E körben az volt az iratokból megállapítható, hogy az ügyben igazságügyi könyvszakértői vélemény és az MLM rendszerrel foglalkozó média szakértői vélemény került beszerzésre.

[57] A könyvszakértői véleményt – pontosan a kenyérprogram működésével összefüggésben – szűk körűen, de figyelembe vette az elsőfokú bíróság (elsőfokú ítélet 90. oldal utolsó bekezdés).

[58] A mediaszakértői véleményt sem az elsőfokú bíróság, és a fentiek megállapítása ellenére a másodfokú bíróság sem értékelte. E körülménynek azonban a tényállás megállapítása szempontjából nem volt jelentősége.

[59] Tévedett a másodfokú bíróság, amikor a tényállás helyesbítését és kiegészítését követően az általa megállapított tényekből – indokolása szerint a megalapozatlanság kiküszöbölése érdekében – további tényre következtetett ([31] bekezdés).

[60] Az e körben tett megállapítás ugyanis nem megalapozottsági kérdés, hanem jogkövetkeztetés. A másodfokú bíróság ugyanis a kiegészített tényállásból, mint tényből eltérő jogkövetkeztetést vont le a vádlottak szándékra és nem tényre vonatkozóan, mert az elsőfokú bíróság e körben okszerűtlen következtetéseket vont le az általa megállapított tényekből.

[61] A másodfokú bíróság ezen álláspontja – eltérő jogkövetkeztetése – ugyanakkor helyes volt, azt a harmadfokú bíróság is osztotta.

[62] A jelen ügyben a jogi személy1 neve, mint egyesület volt a program gazdája, a bevételek is az egyesülethez folytak be. Az egyesületet képviselte vádlott1 neve I. rendű vádlott.

[63] vádlott2 neve II. rendű és vádlott3 neve III. rendű vádlott nem jelent meg a sértettek irányában, ők az I. rendű vádlottnak nyújtottak több, illetve kevesebb segítséget.

[64] A vádlottak a hírlevelekben a tagokkal és az érdeklődőkkel a program működésével kapcsolatban valótlan tartalmú tájékoztatást adtak, megtévesztették őket annak érdekében, hogy minél többen regisztráljanak és minél többen fizessék be a kártyadíjat.

[65] Azon tagok vonatkozásában, akik már befizették a kártyadíjat, a későbbi hírlevelek már legfeljebb a tévedésben tartást voltak hivatottak fenntartani.

[66] Valójában azonban a vádlottak a program alapvető működésének feltételeit sem teremtették meg. A hírlevelek tartalma nem volt összhangban a valósággal és a vádlottak ezzel tisztában voltak.

[67] A vádlottak tevékenysége, a félretájékoztatás, a valótlanítás közvetítése a hírlevelekben okozati összefüggésben állt a jogtalan haszonszerzésre törekvéssel és az okozott kárral, ebben helyesen foglalt állást a másodfokú bíróság.

[68] A védelem részéről érvként merült fel, hogy nem mindenki olvasta a hírleveleket, így esetükben nem lehet szó megtévesztésről. E körülménynek azonban a bűnösség megállapítása szempontjából nem volt jelentősége.

[69] A hírleveket nem kellett mindenkinek megismernie ahhoz, hogy sértetté váljon, a közvetett megismerés – mástól tudomás szerzés – is elegendő volt az okozati összefüggés megállapításához.

[70] Az jogi személy² neve sérelmére elkövetett cselekményt tekintve is helyes álláspontot foglalt el a másodfokú bíróság.

[71] vádlott¹ neve I. rendű vádlott már a megállapodás megkötésekor tisztában volt az egyesület fizetési képességével, azzal, hogy nem volt reális lehetősége a teljesítésre és erre a szándéka sem terjedt ki. Az I. rendű vádlott az egyesülethez befolyt befizetéseket teljesen másra költötte el. E cselekmény kapcsán is a jogtalan haszonszerzés motiválta őt, mellyel összefüggésben következett be a sértett kft. kára.

[72] A másodfokú eljárásban kiegészített, helyesbített tényállás alapján helyesen vont következtetést a másodfokú bíróság a vádlottak bűnösségére és helyesen minősítette csalásként a cselekményeiket.

[73] Az elsőfokú bíróság vádlott¹ neve I. rendű vádlott esetében a tényállás 2./ pontjában írt cselekményben – számvitel rendje megsértésének büntette – is megállapította a bűnösségét. E cselekményt nem érintette a másodfokú határozat, e körben tehát nem volt ellentét a döntés.

[74] E bűncselekményt a Be. 618. § (3) bekezdés a) pontja alapján vizsgálta az ítéltábla és megállapította, hogy az I. rendű vádlott felmentése nem indokolt, illetőleg, hogy az elsőfokú bíróság törvényesen minősítette e cselekményét.

[75] A másodfokú bíróság figyelmét feltehetően elkerülte ez a bűncselekmény, mert elmulasztotta ezt a cselekményt az általa alkalmazott elbíráláskori Btk. (2012. évi C. törvény) szerint minősíteni.

[76] Ami az alkalmazandó Btk.-t illeti, az ítéltábla álláspontja szerint az elbíráláskori Btk. nem eredményez kedvezőbb elbírálást egyik vádlott esetében sem.

[77] A harmadfokú bíróság e körben a vádlottakkal szemben alkalmazandó joghátrányból indult ki, az ítéltábla nem büntetést szabott ki, hanem intézkedést alkalmazott. Ebben az esetben nincs jelentősége az elbíráláskori törvény alkalmazása másodfokú bíróság által megjelölt indokainak. Ezért az ítéltábla az általános szabályoknak megfelelően az elkövetéskori Btk.-t – 1978. évi IV. törvény – alkalmazta.

[78] E körben felmerült, hogy vádlott¹ neve I. rendű vádlott egyik cselekménye – az jogi személy² neve sérelmére elkövetett csalás büntette – az elbíráláskori törvény szerint vétségnek minősülhet, de ennek azért nem volt jelentősége, mert esetében a számvitel rendje megsértésének büntette mindkét törvény szerint három évig terjedő szabadságvesztéssel fenyegetett bűncselekmény volt.

[79] Ezen felül pedig az irányadó tényállás alapján az ítéltábla megállapította, hogy az I. rendű vádlott a cselekményeket önálló tettesként, míg a II. és III. rendű vádlott bűnsegédként követték el.

[80] Mindezekre figyelemmel vádlott1 neve I. rendű vádlott vagyona elleni bűncselekményeit 1340 rendbeli csalás vétségének [1978. évi IV. törvény 318. § (1) bekezdés, (2) bekezdés 2. fordulat c) pont] és csalás büntettségének [1978. évi IV. törvény 318. § (1) bekezdés, (2) bekezdés c) pont, (4) bekezdés b) pont],

[81] vádlott2 neve II. rendű és vádlott3 neve III. rendű vádlott cselekményeit 1340 rendbeli bűnsegédként elkövetett csalás vétségének [1978. évi IV. törvény 318. § (1) bekezdés, (2) bekezdés 2. fordulat c) pont] minősítette.

[82] A bűnösségi körülményeket tekintve a súlyosító körülmények közül mellőzte I. és II. rendű vádlott esetében a társtettségét, ugyanakkor további súlyosító körülmény mindhárom vádlott tekintetében a szervezett és csoportos elkövetés.

[83] Enyhítő körülményként értékelte a további időmúlást, valamint II. rendű vádlott esetében a bűnsegédi magatartást.

[84] A rendkívüli időmúlásra, a hosszú büntetőeljárásra, a kár igen csekély összegére figyelemmel az ítéltábla álláspontja az, hogy büntetés kiszabása az eljárás jelenlegi szakaszában már nem indokolt a vádlottakkal szemben, elegendő intézkedés alkalmazása, ezért őket az 1978. évi IV. törvény 71. § (1) bekezdése alapján megrovásban részesítette.

[85] A megrovással a hatóság rosszallását fejezi ki, és az elkövetőt felhívja, hogy a jövőben tartózkodjék bűncselekmény elkövetésétől.

[86] A megrovás mellett a pénzbüntetés kiszabását mellőzte.

[87] Helyes volt az jogi személy neve esetében a vagyonekbevétele mellőzése a másodfokú bíróság által, annak indoka azonban nem az általa megjelölt ok, mert az I. rendű vádlott nem saját maga rendelkezett a befolyó pénzösszeggel, hiszen az I. rendű vádlott az egyesület képviselőjeként, az egyesület nevében rendelkezett a pénzösszeg felől. Ebből az is következik, hogy az egyesülettel szemben kellene a vagyonekbevétele alkalmazni, azonban az egyesületet időközben törölték a nyilvántartásból, ezért a vagyonekbevétele nem lehet végrehajtani. Ez okból helyes a vagyonekbevétele mellőzése.

[88] Ami a polgári jogi igények elbírálását illeti, e körben osztotta a másodfokú bíróság álláspontját az ítéltábla abban, hogy azok érdemi elbírálása az eljárás befejezését jelentősen késleltetné.

[89] Jelentős számú magánfélről van szó az ügyben, akik több mint tíz éve jelentették be az igényeiket. Az iratokból az is megállapítható, hogy a pontos tájékoztatásuk sem történt meg minden esetben, hiszen írásban tettek vallomást, ezért további eljárási cselekményekre volna szükség ahhoz, hogy az igények helyes elbírálása megtörténhessen, ez viszont valóban lényegesen késleltetné az eljárás befejezését.

[90] A bűnügyi költség összegét illetően észlelte a harmadfokú bíróság, hogy a költségjegyzék 1. tétel alatt bejegyzett összeg nem került kifizetésre, a 2. tétel alatti költség helyesen 1.650,- forint, továbbá az alapeljárásban három költség nem került bejegyzésre, ez 1.850,- forint (B.7/2012/67. számú jegyzőkönyv), 2.777,- forint, 3.175,- forint (B.7/2012/90. számú jegyzőkönyv). Mindezeket figyelembe véve, az összesen felmerült bűnügyi költség helyesen 1.067.613,- forint volt.

[91] Az alapeljárásban beszerzett MLM szakértői vélemény nem került felhasználásra, ennek költsége 767.080,- forint volt és az lényegében szükségtelenül merült fel, ezért azt a Be. 574. § (3) bekezdése alapján az állam viseli.

[92] A fennmaradó 300.533,- forint bünygyi költséget a vádlottak egyetemlegesen kötelesek megfizetni a Be. 574. § (1) és (4) bekezdése alapján.

[93] A kifejtettekből következik, hogy az ítéltábla a fellebbezéseket nem ítélte alaposnak, azonban a másodfokú ítéletet hivatalból is felülbírálv, azt a Be. 624. § (1) bekezdése alapján a rendelkező részben foglaltak szerint megváltoztatta, egyebekben pedig a Be. 623. §-a alapján helybenhagyta.

[94] A vádlottak irataiból megállapította, hogy az I. rendű vádlott lakcíme vádlott1 lakcíme, illetőleg vádlott3 neve III. rendű vádlott személyazonosító igazolványának száma: vádlott3 személyazonosító igazolványának száma.

[95] A harmadfokú eljárásban vádlott1 neve I. rendű és vádlott3 neve III. rendű vádlott védelmével 36.000-36.000,- forint bünygyi költség merült fel, melynek megfizetésére a vádlottakat a Be. 574. § (1) bekezdése alapján kötelezte.

[96] Az ítélettel szemben a Be. 458. § (3) bekezdése alapján nincsen helye fellebbezésnek.

Szeged, 2022. május 11.

Dr. Benedek Tibor sk.
a tanács elnöke

Sefta Márta dr. sk.
előadó bíró

Dr. Mezőlaci Erik sk.
bíró

A Szegedi Ítéltábla Bhar.I.123/2022/15. számú ítélete és a Szegedi Törvényszék 3.Bf.131/2021/6. számú ítéletének jelen ítélettel meg nem változtatott része a mai napon jogerőre emelkedett.

Szeged, 2022. május 11.

Dr. Benedek Tibor sk.
a tanács elnöke